

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 9 protokołu z uwagi na to, że przyjmując decyzję o uchyleniu immunitetu S. Briosa, Parlament naruszył zarówno literę, jak i ducha tego przepisu, skutkiem czego owa decyzja jest nieważna.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad równego traktowania i dobrej administracji.

Po pierwsze, skarżący uważa, że Parlament naruszył w odniesieniu do niego zasadę równego traktowania, traktując go inaczej niż posłów w porównywalnych sytuacjach i że w związku z tym naruszył on również zasadę dobrej administracji, która wymaga od właściwej instytucji starannego i bezstronnego zbadania wszystkich istotnych elementów danej sprawy.

Po drugie, skarżący uważa, że wiele wskazówek daje podstawę do przyjęcia, że w jego wypadku mamy do czynienia z fumus persecutionis.

**Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2018 r. – ABLV Bank / Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji
i Uporządkowanej Likwidacji**

(Sprawa T-758/18)

(2019/C 82/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ABLV Bank AS (Ryga, Łotwa) (przedstawiciele: adwokaci O. Behrends, M. Kirchner i L. Feddern)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Jednolita Rada)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady z dnia 17 października 2018 r. w odniesieniu do ABLV w związku z odmową Jednolitej Rady by dokonać ponownego obliczenia oraz zwrotu składek ex ante wpłaconych przez ABLV na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nienadania wystarczającej wagi charakterowi składek na fundusz będących składkami pro rata temporis.
2. Zarzut drugi dotyczący nieuwzględnienia przez Jednolitą Radę jej własnego wyraźnego stwierdzenia, zgodnie z którym składki na rzecz funduszu podlegają zwrotowi pro rata temporis.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieuwzględnienia przez Jednolitą Radę wyraźnego stwierdzenia w art. 12 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji 2015/63⁽¹⁾ w myśl którego w przypadku objęcia nadzorem jedynie w odniesieniu do części okresu składkowego, określa się częściową składkę.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędnego zastosowania przez Jednolitą Radę art. 70 ust. 4 rozporządzenia nr 806/2014⁽²⁾.
5. Zarzut piąty dotyczący zastosowania przez Jednolitą Radę błędnej interpretacji art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji 2015/63.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę zasady proporcjonalności.

8. Zrzut ósmy dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę zasady *nemo auditur*.
9. Zrzut dziewiąty dotyczący nieuwzględnienia przez Jednolitą Radę znaczenia jej wcześniejszych działań.
10. Zrzut dziesiąty dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę art. 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek *ex ante* wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Dz.U. 2015, L 11, s. 44.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej, Dz.U. 2016, L 176, s. 21.

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2019 r. – Algebris (UK) i Anchorage Capital Group / Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

(Sprawa T-2/19)

(2019/C 82/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Algebris (UK) (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i Anchorage Capital Group LLC (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: T. Soames, adwokat, R. East, Solicitor, N. Chesaites i D. Mackersie, Barristers)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Jednolita Rada)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady w odniesieniu do stwierdzenia, iż przeprowadzenie ostatecznej wyceny *ex post* nie było wymagane zgodnie z art. 20 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 ⁽¹⁾;
- obciążenie Jednolitej Rady kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący twierdzenia, iż decyzja Jednolitej Rady, w myśl której przeprowadzenie ostatecznej wyceny *ex post* nie było wymagane zgodnie z art. 20 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, jest oparta na błędnym zastosowaniu prawa i narusza art. 20 ust. 11 lub art. 20 ust. 12 rozporządzenia, który wymaga przeprowadzenia ostatecznej wyceny *ex post*, jeżeli wycena wstępna nie spełnia wszystkich wymogów określonych w art. 20 ust. 1 i w ust. 4–9 rozporządzenia nr 806/2014.
2. Zarzut drugi dotyczący popełnienia przez Jednolitą Radę oczywistych błędów w ocenie w ramach stosowania art. 20 ust. 11 rozporządzenia nr 806/2014 w zaskarżonej decyzji, ponieważ przyjmując zaskarżoną decyzję Jednolita Rada działała w oparciu o błędne założenie, w myśl którego przeprowadzenie w badanej sprawie ostatecznej wyceny *ex post* nie były wymagane.
3. Zarzut trzeci dotyczący powodujących naruszenie art. 20 ust. 11 i 12 rozporządzenia nr 806/2014 błędnego zastosowania prawa lub oczywistego błędu w ocenie w związku z tym, iż zaskarżona decyzja oznacza, iż Jednolita Rada podjęła decyzję o niepodwyższeniu wartości składki płaconej przez Banco Santander w wysokości 1 EUR.